

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Joi și Sâmbeta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuliile nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Să nu omori!

Așa ni se spune în porunca a două de pe a două tablă a poruncilor lui Moise.

Este tabla cu cele 6 porunci, cari ne arată raportul în care stăm cu deapropoalele noastre.

La locul prim vin părinții, cărora copiii le detoresc stimă, care e baza fericirii pământesci, dela care e condiționată bună-viețuirea și lungul traiu pe pământ.

Îndată la locul al doilea vine porunca: Nu omori.

Poruncile acestora înțeleptul legislator le-a dat cea mai mare autoritate posibilă; poruncile sunt date de către Dumnezeu, care a scos pe Israil din robia Egiptului.

Poruncile sunt date de Dumnezeu, care a trimis pedepsele asupra Egiptului; poruncile sunt date de către Dumnezeu Iehova care a condus poporul lui Israil cu mână tare și cu braț înalt; de către puternicul Iehova, care a înecat pe Faraon în marea roșie; sunt date de către Dumnezeu cel răsunătoriu, care urmărește păcatele părinților prin fii până la a șaptea semintă, și de către Dumnezeu cel ce răsplătesc binele până la a miia semintă.

Sub această autoritate sunt puse poruncile date în muntele Sinaia, și dela părinți, îndată ce trece la ceilalți oameni, la frați și la surori, ca la cei mai de aproape, îndată vine porunca: „nu omori!”

Acest grósnic păcat e pus deci la locul prim între datorințele către oameni, și legislatorul a voit de bună samă să pună frâu boldului tiranic din natura omului.

Și din practica vieții a purces legislatorul din legea vechiă, când la locul prim omorul l-a oprit.

Cei dintâi frați, de cari ne spune istoria biblică, cei dintâi frați nu s'au putut nărâvi pe rotogolul cel mare al pământului, și cel mai tare a omorît pe cel mai slăbuț.

Intocmai se întâmplă și în natură.

Pescele cel mai mare înghite pe cel mai mic, lupul răpitor sfășie pe mielul cel blând în virtutea puterii mai mare, ce i-a dat buna natură.

Vulturul cel puternic prinde în ghiarile sale pe epurele cel slab și fricos.

Este o luptă continuă în natură.

Așa a făcut și Cain când a omorît pe fratele seu Avel.

A trebuit deci pusă stavilă elementului bestial din natura omului, de aceea legislatorul pune între cele mai mari păcate omorul, și l'oprește în numele lui Iehova, care persecută păcatele până în némul al șepetelea.

Și porunca această strașnică o au recipiat toate legislațiunile de origine omenescă.

Și cu toate că mai ales noi creștinii ținem cu totă tăria la porunca a șesea a Domnului, cu toate că vécul nostru a înaintat în cultură și în civilizațiune, și per eminentiam i s'a dat numirea de vécul luminilor: am avut

durerea să constatăm, că în acest vécul al luminilor poporul care se credea a sta în fruntea celor înțelepți, a proclamat în acest vécul principiul: cel mai tare sugrumă pe cel mai slab, sau cu alte cuvinte: forța brutală suprimă dreptul.

A devenit maximă de viață axioma: Macht geht vor Recht.

Și am văzut cum poporale creștine au aplicat teoria lui Cain față cu fratele seu Abel, cum cel mai tare a sugrumat pe cel mai slab.

Și vedem azi un popor creștin pe câmpiile cucerite dela sêlbatici, vedem pe acest popor mai slab cum e dat în mâinile celui mai tare, cum cel mai tare în virtutea teoriei lui Cain omoră pe cel mai slab, deși omoritoriul pôte în fiecare zi rostește cuvintele din porunca a șesea: nu omori.

Tot mai tare scade în inima oamenilor frica de Dumnezeu, și noi dela înțeleptul din testamentul vechiu o scim, că începutul înțelepciunii este frica Domnului.

Și este îngrozitor a vedea, cum ceea-ce fac poporale culte, aceea o aplică indivizi, cărora o cultură ôre-care nu li se pôte disputa.

Di de și cetim rapôrte prin ziare despre un îngrozitoriu grad de sêlbătăcire a moravurilor.

A perit din inima oamenilor frica de Dumnezeu, și cu această a perit iubirea părinților față cu copiii lor, iubirea fratelui față cu fratele seu, în general iubirea față cu deapropoalele, care este isvorul tuturor bunătăților.

Și cetim zi de zi cum cutare tată sêlbătăcit și-a tăiat copilul bucăți, apoi l'a aruncat în foc, și cenușa o a dat vântului, cetim cu câtă ușurință și sugrumă mamele copilașii, cu câtă cruzime și omoră fratele mai mare pre cel mai mic, și dacă i-se pune în vedere pedepșa lui Dumnezeu, el sumeț răspunde: Eu nu am Dumnezeu.

Un cas prospêt de această natură ține azi în agitațiune spiritele în statul nostru.

Înainte juriului din Satmar se desfășură un proces fioros.

Un frate mai mare după multă premeditație a omorât pe fratele seu mai mic cu scopul ca averea părinților să o moștenescă el, nu pentru că era doră sêrac, nu pentru că doră copiii săi cereau pâne, și el nu li-o putea procura în cale cinstită — nu pentru aceste; l'a omorît ca el să aibă mai mult.

Nu împorță de ce neam este acest ucigaș care cu numele seu de Papp Bela tot ucigaș rămâne, fie român, fie ungar.

Ajunge însă a se sci, că Papp Bela până a nu deveni ucigaș a trecut de ungar și numele Béla e idiom unguresc.

l'a ajutat la omor un nepot al seu Papp Zoltan. Gertfa, Avel, fratele cel omorît a fost Elemér.

Nu împorță deci de ce neam sunt ucigașii, și dacă acuma când au devenit criminali, ziaristica ungurescă face descoperirea că Béla, Zoltán și Elemér Papp dimpreună cu tot neamul lor nu sunt unguri, căci materia în ei este românescă, (kőzőnséges, lelkileg degeneralt oláh materia), după cum se exprimă în credința că face spirit ziarul

„Budapesti Hirlap“ în numărul seu 140. dela 23 Maiu nou a. c., acesta dovedește în cazul cel mai bun o tendență condamnabilă; pe care noi nu o am cultivat, nu o cultivăm, nu o vom cultiva, ci această meserie o lăsăm ziaristicii unguresci.

Noi am luat act de această tristă aparițiune cu sêlbătăcirea moravurilor, și acesta o aducem în nex causal cu curentul modern de a slăbi bisericile creștine.

O am spus acesta când legislațiunea a atentat la baza bisericeii mai întâiu prin aservirea școlei, apoi prin întroducerea legilor politice bisericești, cari au provocat neconfesionalismul, și a scos din societatea omenescă factorul cel mai puternic: frica lui Dumnezeu.

S'au sguduit temeliile societății, suntem pe un povârniș periculos, cădem rapid, abisul ne așteptă cu brațele deschise, și scăparea este numai în biserică.

Să se redea bisericilor creștine autoritatea, ce li s'a luat, și curentului se va pune frâu.

Frâu se va pune tuturor curentelor, căci dacă e periculos curentul anticreștin în toate consecuențele sale, periculos este și acela de a face din Béla, Zoltan, Elemér român îndată ce numele lui e pătat cu o crimă.

Nu omori!

Porunca această formidabilă să o predice bisericile creștine, dară să o aplice și potestatea statului

Și cât timp Europa creștină nu are nici inimă nici urechi pentru țipele de durere ale poporului slab din câmpiile Africeii, care e dat pradă poftei ale celui mai tare, cât timp statul reduce autoritatea bisericilor creștine și codifică neconfesionalismul; noi nu sperăm îndreptare, căci îndivizii copiază pe poporă.

Resolvarea protestelor în afacerea „episcopus Transsylvaniae”.

Ministrul cultelor Dr. Wlassics a răspuns la reprezentația presidiului conventului calvin în afacerea titlului de „episcop al Transilvaniei”. În răspunsul seu, care l'a trimis tuturor autorităților bisericești cari ridicaseră proteste contra titlului de mai sus dat episcopului romano-catolic din Alba-Iulia, precum și tuturor municipiilor, ministrul spune, că în numeroase legi, brevete regesci și decrete din trecut obvine numirea de „episcopus Transsylvaniae” și „episcopus transsylvaniaensis”. Când a dat ordinațiunea de a fi folosită această numire usitată în timpurile mai vechi, a fost cu totul străin de intenția, de a-i atribui vr'o importanță de drept public, prin ce ar lovi în egalitatea religiunilor.

Pentru a exclude ori ce interpretațiune greșită a ordinațiunii sale, ministrul declară, că consideră și întrebuintarea numirei de „episcop romano-catolic al Transilvaniei” pe deplin îndreptățită și legală, deoarece acest titlu încă se găsește în mai multe documente mai vechi și deoarece această titulatură e folosită și în decisiul mai înalt, cu care Majestatea Sa a denumit pe actualul episcop rom. cat. din A. Iulia de coadjutor cum jure successionis.

Pro veritate.

Dl avocat Ioan de Preda, fișcal consistorial, a aflat de bine ca în numărul 52 al „Telegr. Rom.” din a. c. sub titlul: „Încă odată Fond seu fundațiune Miron Romanul” se și expună, întregescă și explice după placul seu vederile, pe cari afirmative le-a avut în cestiunea referitoare la averea lăsată bisericeii noastre de fericitul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, pe timpul când acesta cestiune era sub dezbateră în sinodul archidieceșan din 1899, în consistoriul archidieceșan și în fine în sinodul archidieceșan din anul acesta.

Nu așa fi avut nimica de observat față de acesta întreprindere ziaristică a dlui Preda, dacă densusul nu s'ar fi atins în expunerile sale și de mine. — Dl Preda însă accentuându-mi încă și calitatea de raportor al comisiunii financiare sinodale din acest an, mi a tribue în expunerile sale atât mie personal cât și comisiunii financiare, reprezentată în acesta cestiune prin mine idei și intențiuni, pe cari nici eu și — cu scirea mea — nici comisiunea financiară nu le-a avut și nu le-a urmărit. Din acest motiv nici individual și mai ales nici ca fost raportor al comisiunii financiare, nu pot, numi-permis, ca să ignorez inexactitățile cuprinse în expunerile dlui Preda. Cu atât mai vértos nu, pentru-că dl Preda este deputat sinodal, asesor și fișcal consistorial și ca atare a fost și este în pozițiunea nu numai de a cunoște starea reală a lucrului, dar mai are și datorința de a și respecta acesta stare.

Cu toate acestea dl Preda și-a permis a păși în ziaristică cu inexactități și prin acesta a mă constrînge ca să reflectez și eu, tot în ziaristică, la expunerile sale.

Astfel mă află îndemnat, atât pentru mine individual cât și ca fost raportor al comisiunii financiare a declara categoric că nu este adevărat, că comisiunea financiară ar fi avut intențiunea de a schimba ceva în concludul Nr. 19. din 1899. Cu atât mai puțin este adevărat, că ar fi prezentat sinodului archidieceșan vr'o propunere în acest scop. În fine nu este adevărat că eu așa fi lansat cândva ideia, ca din averea fericitului arhiepiscop și metropolit să se facă anume fundațiune și nu fond.

Prin urmare dl Preda a afirmat lucruri neadevărate, ceea-ce este un fapt regretabil. Dar și mai regretabilă și totodată caracteristică pentru densusul este împrejurarea, că a făcut încercarea a priori zădarnică de a prezenta aserțiunile sale în aparență adevărului având cutezanța de a învinui spre acest scop o comisiune sinodală cu rea credință și a mi atribui mie o intențiune, pe care eu nu o am avut.

Răsping deci energic atât învinuirea îndrăsnită cât și intențiunea atribuită mie.

Aici însă nu mă pot opri, pentru că dl Preda a încercat din toate puterile, de care dispune, ca să producă în publicul cetitor dar neorientat în cestiune, impresiunea, că acesta cestiune, respective partea controversată a ei, ar fi primit în sinod o soluțiune corespunzătoare afirmative-lor sale vederi.

Față de această încercare a dlui Preda sum personal interesat, dar și în interesul adevărului mă aflu îndemnat să arăt și dovedesc, că partea controversată a cestiunii nu s'a rezolvit în sinod după vederile dlui Preda, ci tocmai cu ignorarea acelor.

În scopul acesta relev și accentuez următoarele fapte evidente din actele sinodale și consistoriale, dar și alt-cum foarte ușor de constatat.

Dl Preda a fost prezent în ședința sinodală dela 26. Aprilie (8 Maiu) 1899 și acolo a conlucrat prin vorbire și vot la aducerea concludului sinodal Nr. 19 prin urmare și la aducerea punctului III. din acest conclud.

În ședința consistorială plenară dela 3/15 Ianuar 1900, s'a pus la ordine zilei și concludul sinodal Nr. 19. Referentul consistorial respectiv a raportat, că concludul sinodal s'a executat aproape întreg și că o mică parte a aceluia, rămasă în pendență din lipsă de timp, se va executa ulterior.

Consistoriul plenar a luat spre scire raportul și propunerile referentului afară de partea referitoare la executarea punctului III. din concludul sinodal. Referentul consistorial a prezentat și cu privire la acest punct un proiect de „Act fundațional” dar asupra acestui proiect s'a dezvoltat o dezbateră destul de animată, care s'a terminat cu reieptarea proiectului de act fundațional atât în general cât și în special.

Consistoriul a luat deci concludul seu Nr. 8074 Plen. deja cunoscut fără să fie elaborat în executarea punctului III. din concludul sinodal fie „act fundațional” fie „litere fundaționale” după cum cerea sinodul, sau fie și „statute”. — Așa în loc de toate acestea Consistoriul archidieceșan a prezentat raportul seu special sinodului din acest an și a arătat și aceea, că pentru- ce a crezut ca să nu execute punctul III. din concludul sinodal cerând dela sinod ca raportul să-i se ia spre scire. Astfel a ajuns cestiunea la sinod. —

Dl Preda a fost prezent și în ședința consistorială dela 3/15 Ianuar 1900, a luat cuvântul în dezbateră deschisă, a pledat și votat pentru concludul consistorial Nr. 8074 Plen. și astfel a combătut acceptarea proiectului de „act fundațional” și în consecință și executarea punctului III. din concludul sinodal Nr. 19 luat conlucrarea sa.

La acest loc țin să constat și accentuez împrejurarea, că dl Preda, fiscalul consistorial, în consistor nu a ieșit la ivelă cu distincțiunea, pe care o face acum între „fundațiune” și „fond.” Nu a arătat cu nici un cuvânt că nu „litere fundaționale” ci eventual numai „statute” ar fi trebuit să se elaboreze și prezenteze sinodului, de și nu numai în calitatea sa de fiscal consistorial, dar chiar și în conformitate cu teoria pe care a sulevat-o mai târziu cu privire la deosebirea între „fundațiune” și „fond” era în primul loc dator să o facă.

În locul acesteia dl Preda a pledat și votat pentru concludul consistorial, în sensul căruia nu trebuia să se facă nici „litere fundaționale” dar nici „statute” și prin care consistoriul cerea dela sinod ca acest lucru să se ia simplu spre scire. Este deci evident, că dl Preda, fără să facă vr'o deosebire între „fundațiune” și „fond” a combătut în consistor per absolutum crearea ori-cărui normativ referitoriu la administrarea averei din cestiune, fie acesta „litere fundaționale” sau fie „statute”.

Constatarea acestei împrejurări este de o deosebită importanță pentru aprecierea atitudinii dlui Preda în această cestiune.

Că ce s'orțe a avut acest conclud consistorial și propunerea promovată la sinod și că ce soluțiune a primit partea controversată din această cestiune, să știe din actele sinodale, dar

este evident cu deplină esactitate și din articolul „Fondul Miron Romanul” publicat în numărul 49 al. „Telegr. Român” la care se provocă și dl Preda. Asupra acestor lucruri nu mai insist nici eu.

Din actele sinodale constat însă și eu, că față de propunerea comisiei financiare, referitoare la punctul III din concludul Nr. 19 ex 1899, dl Preda a făcut în sinod contrapropunerea ca raportul consistorial să se iee simplu la cunoștință fără nici o îndrumare.

Este deci evident, că dl Preda atât în Consistor cât și în sinodul din acest an, a combătut executarea punctului III. din concludul sinodal Nr. 19 Combaterea această a fost absolută pentru-că dl Preda, în contradicție bătătoare la ochi cu teoria sa despre deosebirea între „fundațiune” și „fond” și în contradicție cu consecințele logice și naturale ale acestei teorii nu a voit să voteze nici „litere fundaționale” dar nici „statute”. Pe când pentru „statute” trebuia în tot cazul să voteze, ba ca fiscal consistorial era în prima linie dator ca să-și scotă la ivelă, la timpul recerut, dacă nu în consistor, apoi cel puțin în sinod teoria despre deosebirea între „fundațiune” și „fond” și apoi să arate că „litere fundaționale” nu, dar „statute” trebuie create.

Dl Preda însă nu a făcut acest lucru. Eară sinodul archidieceșan, cu delaturarea contra-propunerii sale, a votat crearea statutelor pentru administrarea separată a fondului „Miron Romanul.”

Eu atât individual, cât și ca raportor al comisiei financiare, aflu că aceasta soluțiune este deplin satisfăcătoare. Eară față de expunerile dlui Preda, despre deosebirea între „fundațiune” și „fond” observ, fără nici o teamă de a fi desavuat, că aceasta deosebire nu a avut nici o însemnătate decisivă în rezolvirea cestiunii, nici în sinodul din 1899 și nici în consistor.

S'a vorbit și apoi s'a și scris și tipărit în actele sinodale și consistoriale, când „fundațiune” când „fond” când „litere fundaționale” când „act fundațional” și când „statute”.

Dar nu s'a aflat absolut nimenea nici în consistor și nici în sinod, cine să fie cerut ca averea respectivă să se numească exclusiv numai „fundațiune” eară normativul referitor numai „litere fundaționale” și să fie zis, că numirea de „fond” și „statute” nu o primesce. Individualitatea averei, după cât știu eu, nici nu a tras-o la îndoială nimenea nici-odată. Numai crearea unui normativ special pentru administrarea ei s'a aflat superfluă și după concludul consistorial nu s'a admis sub nici o numire, fie „litere fundaționale” fie „statute”. De această părere a fost și dl Preda atât în consistor cât și în sinodul din acest an și în acest sens și-a făcut și contrapropunerea.

Sinodul archidieceșan însă, neadmițând că spiritul punctului III. al concludului sinodal Nr. 19. din 1899 ar fi încorect, a decretat crearea normativului sub numirea de „statute”. Prin această sinodul nu a acceptat vederile d-lui Preda din consistor și de pe vremea sinodului din acest an.

Împrejurarea, că dl Preda, s'a cumișit după încheierea sinodului, reamintindu-și poște, că densus încă a fost la sinodul din 1899 de părerea, pe care o a adoptat și susținut și sinodul din acest an; ba că după încheierea sinodului a ieșit la ivelă cu deosebirea între „fundațiune” și „fond” pledând astfel pentru „statute”, este în sine foarte îmbucurătoare, dar este prea întârziată și prin urmare absolut impotentă pentru salvarea vederilor, pe cari dl Preda în consistor și în sinodul din acest an, după propunerile și con-

tra-propunerile sale proprii, încă nu le avea.

Așadară este evident și clar, că sinodul din acest an nu a luat în samă vederile dlui Preda.

Acésta am onorea a o constata, nu numai ca unul din publicul cetitor, la a căruia apreciere a apelat dl Preda, ci și ca factor competent în afacere.

Sibiiu, în 25 Maiu n. 1900.

Dr. Nicolau Vecerde.

Revistă internă

Asigurarea muncitorilor. Isbucnirea turbărilor din anii trecuți între lucrători a dat îndemn guvernului să iee sub ocrotirea sa clasa muncitorilor și să delature relele prin măsuri legislative, cari tind deoparte la regularea raportului de drept, de alta la întemeierea unor instituțiuni umanitare pentru îmbunătățirea poziției muncitorilor.

Ministrul de agricultură a prezentat un proiect de lege pentru asigurarea muncitorilor de câmp și a servitorilor, în scopul de a scăpa de miseria extremă, și de ruină. Intocmirea această se chiamă „cassa de ajutorare regnicolară a lucrătorilor și servitorilor” și se formeză prin contribuțiile membrilor ei și ale statului. Fiecare stăpân e obligat a contribui anual cu o coronă pentru fiecare servitor aplicat la economia sa. Lucrătorul poște numai facultativ și nu e obligat a intra ca membru la această cassă, cu o contribuție la săptămână de 20 fileri, anual 10 cor. și 40 fil. Statul doteză anual acest așezământ cu 100.000 cor.

Fie-care beneficiat primește în casuri de bolă îngrijire medicală și medicamente în mod gratuit și în cazul neapținutului de muncă, un ajutor pe 2 luni, de 120 fil. la zi, ear dacă e cu totul neapținut 10 cor. lunar. În etate de 60 de ani primește asiguratul un premiu de 100 cor.

Statutul prevede de altă parte și pe familiarii celor asigurați în cazul de nenorociri, după natura acestora, cu ajutoare. — Astfel prin îmbunătățirea sorții acestei clase de oameni se schimbă și raporturile de mai înainte, dezvoltându-se în ei voia de lucru și alipirea către stăpâni și patrie în măsură tot mai mare.

Deputațiunea mohamedană care merge la Budapesta pentru a expune înaintea Tronului gravaminele asupra sistemului de guvernare din provinciile ocupate, a plecat, fără a fi primită de Majestatea Sa.

NOUȚĂȚI

Colecta pentru monumentul lui Iancu. Poliția din Sibiiu la ordinul rezervat din 5 Maiu Nr. 295 al ministrului de interne s'a adresat către P. C. Sa Dl Dr. Ilarion Pușcariu, vice-president al „Asociațiunii”, ca să estradee imediat libelul despre depunerea de 4701 fl. 40 cr. colectată pentru un monument ce ar fi a se ridica la mormântul fericitului Iancu, care libel s'a fost dat în păstrare la cassa Asociațiunii.

Vicepresidentul Dr. Ilarion Pușcariu la 5 zile după primirea mandatu lui a dispus estradarea libelului, ăr cassa a inmanat căpitanului de poliție libelul din cesțiune pe lângă revers. Comitetul Asociațiunei intrunit în ședință la 11/24 Maiu — în această afacere a luat în unanimitate următorul conclud :

Raportul despre predarea libelului se ia spre știre. Comitetul ia act cu regret despre dispoziția poliției ca libelul să se predee „imediat” în posesiunea ei, și de ore-ce procesul intentat contra deponentului încă nu este decis în ultima instanță, decide a se înainta la ministrul de interne o remonstrațiune pentru restituirea libelului confiscat, până-când autoritățile competente vor decide definitiv asupra sorței acelu deposit.

Contesa Stefania Lónyai, precum se anunță, se va împăca cu tatăl seu, care i va recunoște toate drepturile și i va concede să poște titlul de „alteță regală”. Regele Belgiei, care la început n'a voit să știe nimic de căsătoria ficei sale, se zice că s'ar fi înduplecat la împăcare în urma întrevierii papei.

Instalarea protopresbiterului Buziașului Ioan Pepa s'a făcut cu mare solemnitate Dumineca trecută; actul a fost condus de dl Dr. George Popoviciu, protopresbiter, ca comisariu consistorial.

Maiul elevilor dela școla din Seleşte, la cas de timp favorabil se va ținea Duminecă în 14 Maiu st. v. la rondou dela „Neted”.

Nefăcându-se invitări speciale, onorata inteligință din loc și jur se să considere prin această de invitată.

Corpul învățătoresc

Ingerință ilegală. Primim o scrisoare mai lungă, al cărei cuprins e, că „notarul comunal din Veneția inferioară George Comanicu în loc să lucre pentru înaintarea poporului, îl storce prin usură și se folosește de mijloce nepermise pentru a zădărnici alegerea de paroh a candidatului agreat din partea poporului. Credincioșii sunt terorizați în diferite moduri pentru a sprigini pe candidatul care-l va proteja numitul dn notar. Mângâiere mai așteptă poporul numai dela Preavenatul Consistoriu, cătră care cu inima plină de speranță își îndreptă privirea”. Noi încă putem să asigurăm pe frații noștri, că dreptate li se va face în cauza lor, și n'au decât să stăruie pe lângă candidatul cel mai vrednic.

Mulțumită publică. Comitetul parochial gr.-or. român din Băcăinț, își ține de a sa datorință, a exprima și pe această cale mulțumita sa mult on. și zelosei direcțiuni, precum și P. St. acționari ai institutului de credit și economii „Ardeleana” din Orăștie, pentru-că în urma dispozițiilor luate de direcțiunea institutului în ședința sa din 23 Februarie a. c. a avut bunavoință a vota și în est an, în adunarea sa generală ținută la 29 Martie a. c. o sumă de una sută coronă în favorul școlii noastre.

Reverse ceriul darul seu rodnic asupra acestui institut de binefaceri, ca sub înțeleptă ocărmiure a atestatătorilor sei, să poște și în venitoriu contribui cu talanții sei, la înmulțirea acelor spre scopuri culturale. Din însărcinarea comitetului parochial: Băcăinț la 20 Maiu 1900. Nicolau Maniu paroch.

Transsylvania fabrică de conserve în Deva și-a ținut adunarea constituantă la 20 l. c., fixându-și statutele și alegându-și membrii direcțiunei și comitetul de supraveghere. Fabrica își va începe în curând activitatea.

Pentru biblioteca „Reuniunii școlilor români din Sibiiu” a binevoit a ne dăruî dl Petru Pipos, jude de tablă r. în pensiune, în amintirea fiului seu Iuliu Pipos, fost viconotar la tribunalul de aici, următoarele cărți : „Fisica” pentru școlile școlare de E. Chirilă, „Albina”, revistă școlară (București) nri 1—11, 14, 15 din 1898 și nri 16—22 din 1899; „Gramatica română” partea a II-a de V. Mândrean; „Computul în școla școlară”, manual pentru învățători, de I. Popescu; „Românische Revue” nri 4, 5, 7—12 din 1886; nri 3—12 din 1887; „Familia” pro 1871 cu excepția nrilor 23, 24, 25 și 44 completă, aceeași pro 1872 afară de nri 12—19, 34—38 completă, pro 1873 completă, pro 1874 afară de nr. 27, 39 și 46 completă, pro 1875, 1877 și 1878 necomplete; „Transilvania” pro 1868 și 1869; „Novele” de Iosif Vulcan; „Povești din popor”, de I. P. Reteganul și mai multe cărți didactice; d-șora O. Orghidan, profesora în București ni-a dăruit revista enciclopedică populară „Albina” anul I. cu lipsa numerilor 41, 42 și 46 și anul al II-lea cu lipsa nrilor 25, 40, 47, 51 și 52 completă.

Îndrăsnim a aduce cele mai sincere mulțumite ale Reuniunii noastre acestor marimișori spriginitori și amici ai dezvoltării culturale a clasei noastre de mijloc.

Din ședința comitetului „Reuniunii școlilor români din Sibiiu”, ținută la 17 Mai, n. 1900. V. Tordășan, preș. G. Poponea notar.

Osindiți la mörte prin stréng. Curtea cu jurați din Satmar judecând atacerea uciderii studentului Pop Elemér, întâmplată în Novembre a. tr. a aflat vinovați pe fratele ucisului Papp Béla, pe servitorul Zsoldics Mihály, care a executat crima și pe Papp Zoltán, un vër al ucisului. Cei dintăi doi au fost condamnați la mörte prin stréng, ear cel din urmă la 8 ani temniță grea și perderea drepturilor civile pe 5 ani.

Căsătoriile la Români bucovineni.

Românii noștri se însură foarte des cu copile din nemuri străine, adică cu Rușe, Polece, Nemțioice, ba chiar și Jidance, eră copilele noastre sunt silite a merge și ele după străini. Acesta este o mare primejdie pentru nămul nostru. Cine se încurcă cu străinul, acela nu mai are noroc în casă. Copiii se cresc în limbă străină și se perd pentru nămul nostru. Pe de altă parte trece și averea românească în mâinile veneticilor. Este așadar datoră fiecărui din noi a ne feri de căsătorii cu străinii. O casă în care se bagă străinul, e pângărită. Avem o mulțime de dovezi cari ne arată că aproape totdeauna astfel de căsătorii sunt cele mai nenorocite. („Deșteptarea“).

Un fișcal orașenesc desculț.

Primarul orașului Bistrița a făcut atent pe fișcalul orașenesc Dr. Carol Lang, care ca un mare aderent al curei Kneipp s'a prezentat la o ședință ținută sub presiunea fișcalului în sandale cu piciorle goale, că pe viitor oridecâteori va apărea într-o corporație oficioasă, să se îmbrace după obiceiurile sociale, căci altcum va trebui să procedă contra lui pe cale oficioasă. Susnumitul fișcal poate înainta recurs în termen de 8 zile.

La loteria pentru Casa națională

se poate câștiga: o foarte frumoasă garnitură de masă cu o jardiniere mare, 2 jardiniere laterale, 2 platouri pentru bombone, 2 girandole și 12 tacâmuri complete, toate de argint, în preț de 10.000 corone; o broșă și cercei de briliante, în preț de 3000 corone; o garnitură de argint pentru teș și cafea, cu masă, în preț de 1000 corone; 2 girandole de argint, în preț de 1000 corone; o agrafă, un colier, brășete, broșe, corfițe, fiecare în preț de 500 corone; brășete, broșe, o corfiță de argint suflat cu aur, o jardiniere aurită, un orologiu și lanț de aur pentru bărbați, 2 orolage și lanțuri de aur pentru femei, fiecare în preț de 200 corone; 4 corfițe, 2 părechi de șesnice, 2 doze pentru ținut zahar, 2 țigăre în etuiuri, toate de argint, fiecare în preț de 100 corone, și încă o mulțime de alte obiecte (doze, broșe, brăne, ace de cravată, brășete, etc.) fiecare în preț de 50—10 corone. Terminul sortirii câștigurilor e 31 Mai st. n. Losuri se capătă la biroul Asociațiunii în Sibiu, și eventual încă la câteva bănci și librării românești. Un los, cu care se poate câștiga câștigul principal de pildă, în valoare de 10.000 corone, costă numai 1 coronă.

Gimnazist sinucigaș.

Fiul medicului Lányi din Orăștie, repetent în cl. III gimnasi-ală s'a împușcat în inimă, de temă că va cădea de nou la examen. Casul a produs multă compătimire.

Bătăie de cap.

La oficiul vamal din Geneva sosise mai d'unăzi un pachet, pe care era scris: Cuprinsul — pureci instruați. Finanții nu știau după care tarif să vămuiască sprintenile jivini și răstoiesc registrele până-ce dau de un cas cam analog, când vămuiseră ore-cândva un pachet cu furnici. Furnicile fuseseră taxate ca delicatose, dar acum... purecii? pe lângă totă bunăvoința, tot nu puteau fi priviți de așa-ceva. În urmă forul superior din Berna, căruia i-s'a așternut afacerea spre deslegare, a dat pachetului, titlul „de colecție de dobitoce“, și astfel afacerea s'a tranșat în mod destul de favorabil.

AMVONUL**Predică la ziua Înălțării Mântuitorului nostru Iisus Christos.**

După-ce Mântuitorul nostru Iisus Christos a făcut destul pentru păcatele omenirii, la 40 de zile după învierea sa din morți, merge împreună cu apostolii săi pe muntele maslinilor. Dar acum nu merge ca să se pregătească la suferințe și batjocore, ci ca să se reîntorcă la Tatăl Seu cel ceresc ca să primescă coróna mării sale.

Sfinții apostoli întăresc această întâmplare prin suferința lor, fiind în tot deauna gata a'și sacrifica chiar și viața de cât a nega ceea ce au văzut. Ear poporele păgâne prin predicarea acestei întâmplări sunt convinse, și se întorc cu miile la creștinism, la calea adevărului. Poporul jidovesc care era poporul cel mai ales al lui D-zeu, fiind-că n'a crezut acum rătașește pe întrégă fața pământului.

Așa dar cu tot dreptul serbăză Sânta mamă biserică intrarea cea glorioasă a

D-lui nostru Iisus Christos care prin învingerile sale a liberat omenirea de sub jugul păcatului.

Astăzi zi întră Dumnezeescul rescumpărător în casa părintelui său spre a primi coróna victoriei și a'și ocupa tronul său șezând de-a dreapta Tatălui.

Astăzi zi se deschid porțile cerului, care au stat închise 4000 de ani pentru păcatele omenirii. Astăzi Sîntandul Sântei Cruci este înfînt în vârful Sionului celui ceresc, ca semn cum că toți aceia, care înolându-se sub acest stîndard vor bate la porțile cerului, li se vor deschide. Și în fine astăzi s'a pus fundamentul speranței noastre, cum că ori când și noi vom ajunge în patria fericirii celei adevărate, pentru că Mânt. nostru Iisus Christos s'a înălțat ca să ne pregătească și nouă locul.

Astăzi este o serbătoare mare pentru tot omul creștin și rar cred că se poate afla inimă omenescă, care să rămăie nemișcată, dacă va cugeta cu luare aminte la lucrurile cele mari, ce se îndeplinesc în ziua de astăzi, care arată totă putința și nemărginita bunătate a Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Viața omului nu este alt ceva decât o comunicație continuă între cer și pământ. Viața, mărtea și înălțarea la ceruri sunt cele trei stațiuni ale vieții și credinței creștine. Insuși Mântuitorul nostru Iisus Christos este fondatorul cel dintăiu al lor.

La Crăciun fiul lui D-zeu vine în mijlocul nostru și ca o rouă binefăcătoare reînvie câmpul de flori al paradisului, ca un bărbat virtuos sub chipul sămăntorului umbilă în sus și în jos, aruncând pretutindenea sămănta vieții celei eterne. Ca un erou se luptă, dă piept cu animalele sălbaticale ale pasiunelor, patimelor, și în fine ca un miel nevinovat devine prada lupilor.

Urmăz mărtea; Cuvântul cel etern coboră în mormânt, pe un moment apare învins, dar în curând se ridică trăși; restornă pētra cea grea de pe mormânt, și învie din morți plin de mărire, vine în mijlocul alor săi, reorganiză și întărește împărăția fondată de dēnsul.

Mântuitorul nămului omenesc Mântuitorul Iisus Christos, din iubirea cea nefinită ce o avea cătră omeni după plinirea timpurilor s'a coborât din cer, s'a întrupat și în formă văzută a umblat între noi ca să ne facă cunoscută voia Părintelui Ceresc. A pătimit, a suferit mărte durerosă pentru păcatele noastre; ear a treia zi a înviat din morți. Dela învierea sea cea Sântă și strălucită după 40 de zile s'a înălțat la ceriu.

Astăzi zi dar se împlinesc 40 de zile de când am serbat învierea Mânt. Iisus Christos; până astăzi creștinii cu bucurie se salutau între sine cu cuvintele „Christos a înviat“. Până astăzi Rescumpărătorul nostru era între noi, ear astăzi a eșit din Ierusalim cu apostolii săi pe muntele maslinilor, și aci după ce a propus apostolilor săi ca să vestescă Evangelia în totă lumea, după ce i-a mângăiat cu promisiunea Părintelui, s'a înălțat la cer și șede de-a dreapta Tatălui. Așa este o dulce Isuse al nostru! Te duci de la noi, ne lași pe noi, căci Tu Dōmne ai zis: *Eu merg la Tatăl meu de unde am venit*“.

Sânta Biserica serbează astăzi o serbătoare de mare bucurie, care este înălțarea Mântuitorului nostru la cer.

Cine se nu simță în inima seă, în sufletul său o desfătare și o bucurie nemărginită în această zi în care Fiul lui D-zeu după ce a împlinit opera cea mare a mântuirii s'a înălțat la Părintele cel ceresc? Cine se nu simță dorința de a serba această zi cu cea mai mare pietate?, această zi, în care Mântuitorul omenirii după ce s'a împlinit zilele ce a avut a le petrece pe acest pământ, în urmă ajungând la capătul călătoriei sele întră în bucuria Părintelui ceresc, întră în locuința seă cea cerescă. Acesta zi sfântă în care Fiul lui Dumnezeu, pentru noi se pogorase de la Tatăl în această vale a plângerei, tot pentru noi părăsește această lume și se reîntorce la Părintele său, spre a ne pregăti calea, că acolo unde este El ca Domn se fim și noi ca servi ai lui; după cum a zis: „*Și de voi merge să găsesc vouă loc, țăși voi veni și vă voi lua pe voi la mine, că unde sunt eu și voi să fiți*“ (Ioan 14. 3).

Astăzi cu tot dreptul serbăm înălțarea la cer, învingerea, gloria cea mai strălucită

a Mântuitorului Iisus Christos, victoria dzeescului luptător, care prin învingerile sele ne-a liberat din pedepsă păcatului.

Cea-ce a trebuit să se împlinescă s'a și împlinit, căci Mântuitorul Iisus luându-și rămas bun dela discipolii săi s'a înălțat la cer înaintea lor. —

Aurul care a trecut prin probele cele mai multe ale focului nu mai are loc în pulberea acestui pământ; Fiul lui Dumnezeu nu mai are locuință aici pe pământ, în această vale a plângerei.

În adevăr mare este această mărță serbătoare ce o serbăm; pentru-că astăzi Mântuitorul Iisus își termină opera seă, și se îndeplinește fericirea omenirii.

Pentru acea Mântuitorul Iisus nu numai că ne-a învățat că ce avem să facem, ca să ne înălțăm la cer, ci ne-a arătat și cu exemplul său.

A urmat calea virtuților, pentru ca să ni-o facă mai bine cunoscută: ne-a arătat prin nenumărate exemple cum avem să împlinim datorilele noastre, misiunea noastră aici pe pământ.

Cel ce voește așa dar ca să ajungă acolo unde s'a înălțat astăzi Mântuitorul nostru, trebuie să-i urmeze cu totă serioșitatea; adică fiecare să-și împlinescă datorilele sale față de D-zeu și față de omeni, și atunci ne vom face demni de împărăția cea cerescă. Amin. — „*Lumina*“.

Pentru militarii noștri.

Prin rescriptul seu dto 23 Aprilie c. Nr. 2758, Inaltul minister r. u. de agricultură ne vestește, că ministerul r. u. de onvezi dto 19 Martie c. Nr. 19094 i-a adus la cunoștință că ministerul comun c. și r. de războiu cu datul 24 Februarie c. Nr. 699 a orēnduit, ca muncitorii de pământ se nu fie chemați sub arme pe timpul aratului, sēmănatului și secerășului; mai departe a îndrumat comănde militare ca întregirile în statul activ să le facă numai cu rezerviștii cari nu se îndeletnicesc cu lucrul câmpului.

Muncitorii de câmp cari cu tōte aceste orēndueli vor fi chemați sub arme, se vor scuti dela serviciu pe temeiul unei rugări de scutire bine motivate.

Atragem luarea aminte a celor interesați asupra acestei orēndueli.

Sibiu, 25 Maiu 1900 n.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“. Dem. Comșa, V. Tordășian, președinte, secretar

Dare de sēmă și mulțumită publică.*)

Cu ocaziunea concertului aranjat de inteligința română din Avrig cu concursul unui grup de 12 teologi din Sibiu la Sf. George (23 Apr. v.) în Avrig au binevoit a suprasolvi următorii P. T. Domni:

D. Fleissig 8 cor. 80 fil. Dr. B. Preda 5 cor. 20 fil. I. David 3 cor. 60 fil. Răduț Racovița 2 cor. 80 fil. A. Negruț 2 cor. 40 fil. Eug. Capesius 2 cor. I. A. de Preda 2 cor. D. Poparad, P. Maxim câte 1 cor. 80 fil. Comșa Tălmăcel, I. Clōje Boița, Dl. Iliu, Dr. Segal Avrig câte 1 cor. 60 fil. T. Doican paroch Sebeș-inf., I. Maxim Avrig câte o cor. 40 fil. M. Ganea Sibiu, Postea Avrig, Bartha Alb. câte 1 cor. 20 fil. Mateiu par. Sebeș-sup. N. Fleschin Porcești, Friedmann Avrig, Sîmțion Sibiu, câte 1 cor.; Schmidt Sebeș, Alb. Schuller Avrig, A. Borzea Viștea-inf., Făgărășian Drăgușiu, Codrea Ucea-inf., Comșa Viștea, P. Bărbat Drăguș, I. Crișan Drăguș, Paraschiv Avrig, Fülöp Avrig, Voll Avrig, T. Popoviciu prof. Sibiu, V. Florian par. Racovița câte 80 fil.; Hențescu prof. Zuzău (România), Iuliu Henteș Oena, P. Berbeș Avrig câte 60 fil.; Aug. Herman, Spârlea Avrig, Crucița Sibiu, D-na Covrig Sibiu câte 40 fil. G. Dănilă, Szōcs Avrig câte 20 fil. I. Răduț Avrig 20 fil. —

Primescă scuzele noastre acei marinimoși domni suprasolvenți, cari pōte din cauza prea mării înbulzeli se ra cassă n'au putut fi ținūți în evidență și astfel induși în șirul celor sus amintiți.

Suprasolvirile împreună cu prețurile de intrare au dat suma totală de 206 corōne 30 fil., din care subtrăgându-se spesele de 109 cor. 50 fil. a rămas un venit curat de 96 cor. 80 fil. Din această sumă s'a pus basă la un fond pentru celebrarea din an în an a unui parastas la Sf. George pentru sufletul marelui dascăl George Lazar și pentru ținerea în o mai bună stare a mormētului său. Restul s'a destinat pentru proiectata excursiune împreună cu Concerte după finirea anului școl., din partea susamintitului grup de 12 teologi. Căldurose mulțumite generoșilor suprasolvenți.

Avrig 15 Mai st. n. 1900

Ieronim Preda
cassar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primește răspunderea.

VARIETĂȚI

(Pictorul Munkacsy). Dăm aci câte-va notițe biografice asupra celebrului pictor ungur, care a murit zilele trecute.

Munkacsy (Mihael Lieb) s'a născut la Munkacs la 10 Oct. 1846. A fost mai întâiu ucenic de tēmplar. Un portretist trecând prin Gyula l-a sfătuit să se devoteze picturii; el s'a format singur, zugrăvind scene din viața țărănească și portrete; societatea artistică din Pesta i-a cumpărat o *Idilă țărănească* prin care s'a făcut cunoscut (1865). A mers apoi la Academia din Viena dar din lipsa de bani a trebuit să se întorcă la Pesta; de acolo a trecut la Munch unde a fost protejat de Fr. Adam, pictor de lupte.

A obținut de trei ori premiul întâiu la niște concursuri instituite de ministerul de culte al Ungariei, cea ce-i dădu mijloce de a merge la Düsseldorf (1868), unde a primit staturile lui Knaus și ale lui Vautier. Înfrurirea acestora se arată în *Paște, Recrutarea, Logoditul*. S'a dus la Paris unde a expus la salonul de la 1870 *Cea din urmă zi a unui osândit*, tablou care l-a făcut celebru; a pictat apoi *Episod din războiul Ungariei* (1871) *In drum spre școlă* (1871) *Politică la bucătărie, Croitorul beat*, portrete și peisagii. În Ianuarie 1872 s'a stabilit la Paris; din acel timp datează *Rătăcirii nopții* și *Muntele de pietate* (Salonul din 1874) *Eroul satului* (1875). Aceste opere au mult caracter, sunt lucrate larg dar într'un ton sombru, uniform și cu un fel de predilecțiune pentru urciune. Dar de la 1870 Munkacsy trece de la zugrăvirea vieții populare la acea a salōnelor; coloritul său se încălzește și se luminează la școlă impresionistilor; el simplifică desemenul și modele-ul. *Interiorul din atelier* (1876) *Povestea vândătorii* (1877) arată această evoluțiune. A trecut apoi la pictura istorică. La expoziția universală de la 1878 a câștigat răsplata supremă cu *Milton orb dictând ficelul sale Paradisul pierdut*, într'un ton cenușiu și *Recruții unguri*. Opera lui cea mai vestită este *Crist în fața lui Pilat* (1881); apoi *Crist la Calvar* (1884). Aceste tablouri sunt remarcabile prin expresiunea lor dramatică și prin vigōrea coloritului. Munkacsy lasă la o parte convențiunea și sentimentul religios pentru a reda aceste scene ca niște evenimente istorice, preocupându-se de realitatea etnografică; privitorii dramei capătă aproape tot atata însemnătate ca și Crist însuși. *Crist în fața lui Pilat* s'a vândut cu 120.000 de dolari pentru America, iar cel din urmă din cele patru mari tablouri istorice ale lui Munkacsy *Ultimele momente ale lui Mozart* (1886) s'a vândut cu 50000 de dolari. Apoi s'a datat picturii decorative în tonuri cu totul deschise, costumându-și personagiile după moda din secolul al XVII-lea. În acest gen se pōte cita *Triumful artelor* (plafond pentru muzeul de istorie a artelor din Viena) câte-va scene din viața de salon, *Aria favorită* (1891), mai multe portrete de femei. A zugrăvit de asemenea portretul cardinalului Haynald și al lui Liszt. Monarcul nostru l-a făcut nobil. De la 1896 o bōlă crudă îi luase mințile. — „*Noua Rev. Rom*“.

Haină — mătase de mirésă fl. 10.50

și mai sus! — 14 metri! — trimisă franco și vămuită! Mustre cu întorcerea postei; tot astfel și din „Mătase-Henneberg“ negră albă și colorată dela 45 cr. și până la fl. 14.65 pr. metru [5] 3-7

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte ces. și reg.) Zürich.

Un tinér.

practicant de cancelarie, care posedă și limba maghiară, se acceptază cu condițiuni favorabile.

A se adresa pînă în 15 Iunie a. c. n. la „Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște“.

Comitatul Sibiiu! [57] 3-3

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

$\frac{1}{2}$ Flacon fl. 6. — $\frac{1}{2}$ Flacon fl. 3.50. delătură tóte umflăturile și depunerile de grăsimi fără să vatemă părului. Intărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge tóte nodurile în muschi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricitei umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturii picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvânt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cari și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus excelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a se folosi la tóte suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

$\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 2. $\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4-6 săptămâni. (boală învechită).

HOTTER'S

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate număróse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primescă altele. Deposit în farmacii și Droguerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) și la Iosif v. Török Budapesta VI Kiraly uteza 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și muschii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal să presteze cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes uimitor la tóte urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . . fl. 1.20

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mănecare și cu acesta prosperarea porcilor, forțe acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II este de a se întrebuința la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 8-104

Lucru solid, durabil și elegant.

Subscrisulam onoare a aduce la cunoștință on. public, că m'am strămutat din **strada Măcelarilor nr. 37**

în **Piața-mare nr. 5,**

unde în **lucrătórea mea de păpucărie** efectuează tot felul de **încălțăminte** pentru **domni, dame și copii**, precum și tot felul de **reparaturi** cu **prețurile cele mai moderate**; oferesc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă și prompt executată.**

Atrag atențiunea on. public că m'am hotărît — de aci încolo — a cerceta toate târgurile de țeară din Ardeal, servind cu **lucru bun și durabil executat în lucrătórea-mi proprie**, ear' **nu marfă de prin fabrici**, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor, sum

Sibiiu, în Maiu 1900.

cu distincă stimă

[55] 4-6

Constantin Dragoș,

măestru pantofar.

Marfă gata din materialul cel mai bun.

Saisonul de primăvară și de vară 1900.

Stofe de Brünn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantalon, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 3.70, 4.80 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână forțe fină veritabilă de oae
fl. 10. — din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10. — deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stofe pentru paradisiu, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depositul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 4-40

Avantajele mușteriiilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiiu.

Acaftistul prea sf. născătóre de D-șeu și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche	fl. 3.85
Apostol legat	5.75
Anthorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptredinciosului cler din Bucovina“, în limba română sau germană dela fl. —.50 la	—25
Biblia ilustrată , testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. „	15.—
Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș.	—20
Carte de rugăciuni , pentru tinerime, legată	—15
Chiriadodromion , (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. „	8.—
Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la	1.50
Dumneșeșcile liturgii leg.	4.50
Elementele dreptului canonic al bisericeii dreptred. răsăritene de A. bar. de Șaguna	1.—
Enchiridion , adecă carte manuală de canóne cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la	2.—
Evangelia , (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată	16.—
Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș.	—80
Hirotonier , pentru sf. de preoți broș.	2.—
Icóna celor 3 Ierarchi , pe hârtie	—30
Icóna Evangeliștilor , pe hârtie	—50
Istoria bisericeii ort. răsăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la	1.50
în limba germană dela fl. 1.— la	—50
Istoria bisericeșcă polit. naț. de N. Tincu-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—40
Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la	1.—
Manual de studiul pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș. „	1.50
de Șaguna (cu cirile) broș.	1.50
Minile pe 12 luni în 12 volume (se vënd și separat) leg.	86.—
Molitvelnicul bogat , (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. „	5.50
cu litere latine (evhologiu) legat	6.50
Octoichul cel mare , cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg.	13.—
Octoichul cel mic , sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat	1.20
Octoichul cel mic , sau cele 8 glasuri cu litere latine leg.	—75
Orologion , (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. „	1.20
Penticostariu , (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat „	8.—
Pneyma în Nicaeno Constantinopolitanum , studiu estetic-dogmatic de S. Popescu broș.	1.50
Psaltirea bogată , neleg. fl. 2.75, leg.	4.50
„ prorocului David , (cu cirile)	1.—
Rânduclă la sfințirea bisericilor , (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. „	2.50
Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș.	—50
Scrieri apologetice de apărare din 1867 broș.	—50
Teicul Evangeliilor (cu cirile) broș.	1.—
Teologia pastorală veche , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Testamentul nou , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Triodul cu Strajnicul , (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. „	17.—